

BALIK

Gezegeni

Büşra Tümkaya

Çizer: Sinem Halicioğlu

CANLI YAYINDASIN KÖPEK BALIKLARINA GÜLÜMSE

Balık Gezegeni'nin her yeri suyla kaplıydı. Burada milyonlarca balık yaşıyordu. Güneş ışıkları, masmavi denizi bir anne ahtapot gibi kucaklardı. Geceleri ise kızıl kollarını usulca çeker, denizi ve içindeki canlıları uykuya bırakırdı. Suyun yüzeyi, elmas parçaları saçılmış gibi pırıl pırıldı. **Derinlikleri ise karışık meyveli bir şekere benziyordu.** Yeşil, pembe, mor deniz bitkileri; sarı, kırmızı, mavi mercanlar; benekli, çizgili, fosforlu, ışıklı balıklarla burası adeta uçsuz bucaksız bir lunaparktı.

Dünyadan çok uzakta olan bu gezegen, her beş yüz yılda bir Dünya'ya yaklaşırdı. Ve işte, o büyük

gün gelmişti. Güneş battığında, iki gezegen yeniden yakınlaşacaktı. Gezegenin sakinleri büyük bir heyecan içindeydi. Mercan resiflerine teleskoplarını kurmuş, **“Mavi Şekerden Gezegen”**’i yakından görmek için hazırlanıyorlardı.

Yaşlı Kaplumbağa, uzun zamandır bu gezegende yaşıyordu. Sayısız şey biliyordu. Bebek balıkların, uyumadan önce masal olarak dinledikleri Dünya’yı da görmüştü. Balıklar, Dünya’nın devasa dağlarını, yemyeşil ağaçlarını ve dans eder gibi sallanan ayçiçeği tarlalarının güzelliğini dinleyerek uyurlardı. Ya da annelerinin kucağına yatıp **“Dünya Ninnisi”** ile rüyalara dalarlardı. Dünya Ninnisi şöyle bir şeydi:

Işıkların dans ettiği camdan bir küresin,

Güzel Dünya, rüyama gelir misin?

Dağlarının zirvesine çıkacağım,

Bulutların krema gibi “hüüp” yapacağım.

Rengârenk çiçekler kral tacı gibi,

Pullarıma takıp rüzgârınla uçacağım.

Işıkların dans ettiği camdan bir küresin,

Güzel Dünya, rüyama gelir misin?

- Bunu siz de duydunuz mu, arkadaşlar? Şok, şok, şok! Yaşlı Kaplumbağa küçükken Mercimek gibi olduğunu söyledi.

Fısıldaşmaları duyan Mercimek'in tombiş yanakları, kocaman bir gülümsemeyle iyice şişti. Çok tatlı görünüyordu. Aman, köpek balıkları görmesin!

Yanlış anlaşılmadan habersiz olan Yaşlı Kaplumbağa, konuşmasına devam etti:

- Dünya, gökyüzünde ıslıl ıslıl parlıyordu. O kadar yakındı ki, yüzgeçlerimizi uzatsak “löpp” diye kucağıma düşecek gibiydi.

Yavru balıklar nefeslerini tutmuş, gözleri kocaman açılmış hâlde Kaplumbağa'yı dinliyorlardı.

- Bütün balıkların bu güzellik karşısında ağzı açık kaldı. Bir süre sonra kendilerine geldiler. Fakat benim büyük büyük dedemin ağzı hâlâ açıktı. Onu çok merak ettik, yanına gidip dürttük. Bir süre sonra **"Haaa pişşş, haaaa pişşş"** diye horlamaya başlayınca, anladık: Dedem uyuyakalmış.

Yavru balıklar kıkırdadı. Tam o sırada, Yaşlı Kaplumbağa'nın sustuğunu ve başını kabuğunun içine çektiğini fark ettiler. Acaba güldükleri için onlara kızmış mıydı? Mercimek, Yaşlı Kaplumbağa için endişelendi ve yavaşça ona yaklaştı. Sonra, başını kabuğunun içine doğru uzattı. **"Pişşşş"** diye bir ses dalgası yayıldı ve Mercimek füze gibi havaya fırladı. **"Haaa pişşşş, haaa pişşş"** sesi devam edince herkes anladı: Kaplumbağa da dedesi gibi uyuyakalmıştı.

Mercimek, havada birkaç tur attıktan sonra 'patt!' diye poposunun üzerine düştü. Utandı, yanakları kıpkırmızı oldu. Canı yanmıştı, gözleri doldu. Ama bu hâliyle bile çok tatlıydı. Aman aman, köpek balıkları görmesin! Annesi, Mercimek'e sarıldı. Bu sıcacık kucaklaşma, onu eski neşesine kavuşturdu.

DENİZALTI CANLILARI KUŞATMA ALTINDA

Anne balıklar, bebekleri için yiyecekler hazırlamıştı. Dünya'yı izlerken bir şeyler atıştırmak keyifli olabilirdi. Baba balıklar da mercanların arasında en iyi yeri kapmaya çalışıyordu. Yeşil benekli turuncu mercan orfozu, resifte düzeni sağlamakla görevliydi.

- Lütfen, hanımefendiler! Çocuklarınızı köpek balığı kayalıklarından uzak tutun. Beyler, resifte mangal yakmak kesinlikle yasaktır! Ayrıca, su yosunlarına zarar vermeyin. Dev deniztarakları büyük balıklar için ayrılmıştır; siz küçükler için tehlikeli olabilir.

Palyaço balıkları ise oldukça şamatacıydı. Pembe karanfil mercanından kopan bir parçayı top yapmışlardı. Kuyruklarıyla "paaat" diye vuruyor, topu diğer

balıkların kafasına ya da teleskoplara fırlatıyorlardı. Mercan orfozu, sabrını zorlayan palyaço balıklarını birkaç kez uyarmak zorunda kaldı.

Balon balığı ise resifin etrafında dolaşiyor, kendi kendine söyleniyordu.

- Bu ne gürültü böyle! Altı üstü ıslıl ıslıl parlayan, kremalı ve fıstıkla süslenmiş, lezzetli bir pasta gibi görünen bir dünya! Bunu bu kadar abartmaya ne gerek var?

- HİÇ! HAKLISIN, DOSTUM.

Bu ani hak verişten korkan balon balığı, bir anda şişti ve yukarı doğru süzölmeye başladı. Sesin sahibi, salyangoz gibi deniz tabanında “fıss fıss” ilerleyen deniz tavşanıydı. O sırada balon balığını duymuştu. Balon balığı, ipi kopmuş bir uçurtma gibi yükselirken deniz tavşanı arkasından bakakaldı.

Sonunda, uzaktan bile seçilebilen iri, karanlık gölgeleriyle Nane ve ailesi geldi. Nane, yavru bir mavi balıneydi. Resifte onlar için yer kalmamıştı ama kayalıklar oldukça rahat görünüyordu. Balina ailesi, iri bedenlerini kayalara dikkatlice yerleştirdi.

Taşın üstündeki ince toz tabakası “poff” diye havalandı. Nane, çevresine merakla bakındı. “Herkes burada!” diye düşündü. Bu, onun için çok heyecan

vericiydi. Kafasını uzatıp arkadaşı Maydanoz'u aradı. Maydanoz, minik bir zargana balığıydı ve bu kalabalıkta onu bulmak hiç de kolay olmayacaktı.

Balıklar yerleşmeye çalışırken zaman su gibi akıp geçti. Güneş batarken denizin altı kızıl ve turuncunun büyüleyici tonlarına büründü.

O sırada, denizin yüzeyi gizemli bir örtüyle kaplandı. Kırmızı mantar şapkalarına benzeyen gövdelerinin içinde koyu renkli şeritler dolaşıyordu. Uzun dokunaçları, cızırtılı mavi elektrikle parlıyordu. Denizin altı bir anda karardı. Eğer ışıltılı balıklar, sokak lambaları gibi etrafı aydınlatmasaydı, göz gözü görmeyecekti. Bebek balıklar, korkuyla anne babalarına sokuldu. Neler oluyordu böyle? Nane de annesine yaklaşıp endişeyle gözlerini ona dikti. Anne balina, derin bir nefes alıp konuştu:

- Pusula denizaneları tehlikeli bir türdür ama bir gariplik var. Onları hiç böyle görmemiştım.

Nane, birçok denizanası görmüştü. Hatta onlarla oyun bile oynamıştı. Ama Pusula denizaneları asla oyun oynamazdı. Zehirli dokunaçlarıyla diğer balıkları tehdit eder, herkesten uzak dururlardı. Ama şimdi, sanki saldırıya geçmek üzereydiler. Bu durum hiç ama hiç normal değildi.